

[Finansministeren.]

Hvad med de 200 mill. kr., som landbruget fik sidste år? Boligfonden har selvfølgelig også givet en vældig stigning, og jeg kunne jo nævne en række andre ting, men det, som er det centrale i spørgsmålet, er jo, at det er noget, som hele folketinget stort set — der kan være nogle småting, man er uenig om — står bag ved. Men stort set står hele folketinget bag ved den udgiftsramme, vi har at arbejde med, og jeg vil her påstå, selv om vi skal diskutere dette senere i forbindelse med finanslovforslaget, at det gælder også stigningen på de 3 milliarder kr.; den reelle stigning på de 3 milliarder kr. dækker stort set udgiftsstigningen på det, vi har vedtaget tidligere, og det, vi altså er nødt til at skulle dække. Derfor er det altså ikke rigtigt, hr. Ninn-Hansen, at henvise til det forslag, der var dengang — var det i marts måned sidste år, det ved jeg ikke?

Man må tage hensyn til den udvikling, der er sket senere, og så må man se på, hvordan de skatteregler, som vi har i indværende år, 1967-68, ville virke, hvis de blev brugt som udskrivningsgrundlag for 1968-69, og hvordan virker det forslag, vi kommer med, på det samme år. Det er den eneste måde, hvorpå man reelt kan vurdere, om en skattereform har den ene eller den anden virkning; og det er det, vi har gjort i det materiale, vi har lagt frem, og som findes i bemærkningerne til udskrivningsloven. Det vil jeg henvise hr. Ninn-Hansen til grundigt at studere.

(Kort bemærkning).

Niels Westerby: Ja, det er jo en bestemmelse efter vores forfatning, at alle lovforslag skal behandles i statsrådet, før de må komme videre til folketinget. Og heraf må man vel kunne slutte, at det har en betydning efter vores forfatningsbestemmelser, at det kommer i statsrådet. Sådan er nu engang forfatningen udformet. Så må man vel kunne slutte, at når man ikke kan bringe det til folketinget, før det har været i statsrådet, så må man så meget desto mere ikke kunne bringe det til offentligheden og indkalde pressen. Er det således, at regeringen og finansministeren vil tillægge pressen en større betydning end selveste folketinget og den forfatningsmæssige stil-

ling, det indtager? Det tror jeg alligevel ikke at finansministeren ved nærmere omtanke vil mene, og derfor tror jeg nok, det vil være en heldigere praksis, om man i fremtiden fra regeringens side sørgede for at behandle tingene i statsrådet, før man gik til pressen og indkaldte til pressemøder. Det synes jeg er et lille råd, jeg gerne vil have lov til at give. Jeg forestiller mig bare, hvordan man havde taget det i England, hvis noget lignende var sket.

(Kort bemærkning).

Poul Møller: Jeg skal slet ikke kaste mig ind i en diskussion med den højtærede finansminister om alle de problemer, der er os imellem, for de er jo mangefold, og mit partis ordfører, hr. Ninn-Hansen, svarer på mit partis vegne. Det er kun, fordi statsrevisionens lille redegørelse blev draget ind i debatten, at jeg vil sige, at der er jo altså 2 ting, man skal huske i denne forbindelse: at det er kun de forvaltningsekonomiske administrationsudgifter, den giver udtryk for, og ikke spørgsmålet om, hvilke udgifter der har været ved lovgivningen i folketingsåret 1965-66.

Det drejer sig efter denne redegørelse om en samlet udgiftspost på 418 mill. kr. igen nye love, og det drejer sig om administrationsudgifter ved at sætte disse i værk på 23-24 mill. kr. Det synes jeg at jeg som statsrevisor vil gøre opmærksom på, for at man ikke får det lagt ind i det, at lovgivningsvirksomheden slet ikke betyder noget for statsudgifterne; det gør den jo i høj grad; det tror jeg finansministeren og jeg kan være enige om, og vi kan og bør vel begge bestræbe os for, at der blive fornuft i den.

(Kort bemærkning).

Niels Helveg Petersen: Jeg vil gerne igen spørge finansministeren, om den opfattelse, jeg har dannet mig, er rigtig: at med den overgangsordning, der gennemføres, gennemføres der kun en halv kompensation for dem, der får nedslaget, fordi det kun fungerer et halvt år.

Finansministeren (Grünbaum): Ja, undskyld jeg glemte at svare på det to gange stillede spørgsmål. Det er rigtigt, at for det forslag, der ligger på bordet, gælder det,